

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Zielonej Górze

ul. Podgórna 9A
65-213 Zielona Góra
tel. 320 24 02, fax 325 32 14

Zielona Góra, 2004-10-11

Powiatowy Urząd Pracy w Strzelcach Krajeńskich	
Wpł.	2004 -10- 18
zadanie nr	7
zarejestrowano pod nr.	1956

LZG-41013-6/2004, P/04/181

DO
- czytaniem dln. 16.10.04 r.
- zapoznać: p. S. Przybył
p. J. Lewandowski
p. J. Siwora
M/w prosta
o rozmowę z roku
20.10.2004 r.

Pan

Jan Sznajder

Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy
w Strzelcach Krajeńskich

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Zielonej Górze skontrolowała Powiatowy Urząd Pracy w Strzelcach Krajeńskich, w ramach tematu „Wykorzystanie środków publicznych przez samorządy powiatowe województwa lubuskiego na szkolenia i programy specjalne w zakresie przeciwdziałania bezrobociu w latach 2002-2004”.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokóle kontroli podpisanym w dniu 2 lipca 2004 r., na podstawie art. 60 ustawy o NIK przekazuję Panu Dyrektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia realizację przez Powiatowy Urząd Pracy zadań w zakresie szkoleń i programów specjalnych dla osób bezrobotnych, inicjowanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałania bezrobociu², mimo występujących uchybień, nie mających jednak znaczącego wpływu na kontrolowaną działalność.

W 2002 r. wydatki z Funduszu Pracy wyniosły 20.100,2 tys. zł, w 2003 r. - 20.091,7 tys. zł i w I kw. br. - 4.668,2 tys. zł, z czego na organizację szkoleń dla osób bezrobotnych

¹ j. t. Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 ze zm.

² j. t. Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514 ze zm.

przeznaczono łącznie 549,6 tys. zł. W badanym okresie Urząd zrealizował 80 szkoleń, w których uczestniczyło 427 osób bezrobotnych oraz współdziałał przy organizacji 2 szkoleń zorganizowanych przez Stowarzyszenie Wspierania Małej Przedsiębiorczości w Dobiegniewie, obejmujących dalsze 105 osób. Spośród ww. liczby szkoleń 7 (8,8 %) miało charakter grupowy, a 73 - indywidualny.

Efektywność szkoleń, określana do 3 miesięcy od ich zakończenia, przekraczała według danych Urzędu 70,0 %, jednak - jak wykazała kontrola - Urząd przy jej określaniu uwzględniał nie tylko osoby, które podjęły pracę, lecz również bezrobotnych wyrejestrowanych z ewidencji z innych przyczyn.

Analiza 3 szkoleń grupowych pod względem rzeczywistej efektywności wykazała, że po upływie 6 miesięcy od daty zakończenia szkolenia ich efektywność wynosiła od 10,7 % do 55,0 %, a w przypadku szkolenia „Spawanie w osłonie CO₂” zorganizowanego w I półroczu 2002 r. dla 40 osób, na dzień kontroli zmniejszyła się z 55,0 % do 37,5 %.

Z objętych analizą szkoleń indywidualnych zorganizowanych dla 62 osób (22,5 % szkolonych w tej formie) wynikało, że ich efektywność wyniosła 53,2 %, tj. zatrudnienie znalazły 33 osoby.

Urząd w ograniczony sposób realizował obowiązek prognozowania zapotrzebowania na kadry na powiatowym rynku pracy w celu dostosowania kierunków szkoleń do potrzeb pracodawców oraz określania potrzeb szkoleniowych bezrobotnych i innych uprawnionych osób, wynikający z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9.02.2000 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, organizowania szkoleń bezrobotnych, tworzenia zaplecza metodycznego dla potrzeb informacji zawodowej i poradnictwa zawodowego oraz organizowania i finansowania klubów pracy³. Poza informacjami na temat aktualnych i perspektywicznych zapotrzebowań na określone kierunki szkoleń osób bezrobotnych, przekazywanymi w latach 2002 i 2004 do Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze, Urząd nie posiadał innych dokumentów potwierdzających podejmowanie działań w tym zakresie.

Zgodnie z wymogami ww. rozporządzenia MPiPS, opracowywano i podawano do wiadomości na tablicy ogłoszeń PUP półroczne plany szkoleń, zawierające wszystkie wymagane przepisami elementy, jednak planów tych nie przekazywano wszystkim jednostkom wymienionym w § 8 ust. 9 tego rozporządzenia.

³ Dz.U. Nr 12, poz. 146 ze zm.

Realizując zaplanowane zadania modyfikowano zarówno kierunki szkoleń, jak też liczbę ich uczestników, w zależności od potrzeb zgłaszanych przez osoby bezrobotne oraz wielkości środków finansowych przyznanych na tę formę aktywizacji zawodowej. Na 68 szkoleń dla 412 osób zaplanowanych w latach 2002 – 2004 (I półrocze), do końca I kwartału 2004 r. zrealizowano 73 szkolenia obejmujące 427 osób, z których tylko 52 szkolenia dla 320 osób ujęte były planach.

Wyboru jednostek szkolących dokonywano w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10.06.1994 r. o zamówieniach publicznych⁴ w trybie przetargu nieograniczonego, zapytania o cenę lub korzystano z przepisu art. 6 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy stanowiącego, iż ustawy nie stosuje się do zamówień publicznych, których wartość nie przekracza określonej kwoty. Nie stwierdzono przypadków naruszenia zasad i trybu postępowania określonych w ustawie, poza incydentalnym przypadkiem zatwierdzenia w 2002 r. dokumentacji podstawowych czynności z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i protokołu z postępowania dotyczących wyboru szkół nauki jazdy przez osobę będącą jednocześnie przewodniczącą komisji przetargowej.

Umowy zawierane przez Urząd z jednostkami szkolącymi nie uwzględniały możliwości zastosowania sankcji finansowych w przypadku niewłaściwego wykonania zadania lub obniżenia wynagrodzenia w przypadku poniesienia niższych od deklarowanych w ofercie kosztów realizacji zadania. Przyczyną tej sytuacji było posługiwanie się nieaktualizowanymi wzorami umów oraz brakiem skonsultowania ich treści z radcą prawnym Urzędu. Dopiero w toku kontroli Pan Dyrektor polecił dokonanie przeglądu wzorów umów i uzupełnienia ich o klauzule zabezpieczające interesy Urzędu.

Stwierdzono też, że na skutek niedopatrzania organizacyjnego, do ewidencji nie były wprowadzane dane dotyczące uprawnień i kwalifikacji uzyskiwanych przez bezrobotnych w wyniku ukończenia szkoleń. W 3 przypadkach zapisy w ewidencji były niezgodne ze stanem faktycznym, tj. osoby te posiadały status bezrobotnego lub wyrejestrowanego z nieznanego powodu, mimo iż w dokumentacji Urzędu znajdowały się ich umowy o pracę zawarte po zakończeniu szkolenia. Kierownik Działu Ewidencji i Świadczeń uzasadniała ten fakt przepisami ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, która obowiązek zgłaszania zmian statusu nakłada na bezrobotnego (art. 26) i nie dopuszcza dokonywania ich z urzędu.

⁴ j.t. w Dz.U. z 1998 r. nr 119, poz. 773 ze zm.

Od osób kierowanych na szkolenie nie zawsze egzekwowano dokumentację potwierdzającą uzyskanie uprawnień, zwłaszcza tam, gdzie uzależnione to było od złożenia egzaminu państwowego. Na przykład spośród 10 uczestników szkolenia na agentów ochrony, 8 nie przedłożyło licencji, której uzyskanie było jednym z warunków skierowania na szkolenie, a 3 osoby nie przedłożyły zaświadczeń o podwyższeniu kwalifikacji kierowców samochodów ciężarowych.

Krytyczna uwaga NIK dotyczy pozytywnego rozpatrzenia przez Pana Dyrektora w czerwcu 2003 r. wniosku osoby bezrobotnej o sfinansowanie kursu prawa jazdy KAT. B, obejmujące koszty szkolenia, badań lekarskich, dojazdów i egzaminu, które wyniosły łącznie 1,5 tys. zł. W ocenie NIK, nie zachodziły w tym przypadku przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 22 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu stanowiące, że szkolenie oznacza przyuczenie do zawodu, przekwalifikowanie, podwyższenie kwalifikacji zawodowych lub naukę umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia, gdyż kategoria B prawa jazdy nie ma charakteru uprawnień zawodowych. Osoba ta w dalszym ciągu posiada status bezrobotnego, a z informacji uzyskanej z WORD w Gorzowie Wlkp. wynika, że nie przystąpiła do części praktycznej egzaminu. Dopiero w toku kontroli do uczestniczki kursu skierowano pismo wzywające do rozliczenia się ze szkolenia i przedstawienia prawa jazdy.

Ponadto stwierdzono, że Urząd dokonał zapłaty jednostce szkolącej kwoty 3.990 zł za przeszkolenie 15 osób w zakresie obsługi kas fiskalnych i innych urządzeń sklepowych, mimo iż na skutek niedopatrzenia organizacyjnego Urzędu, w zajęciach uczestniczyło tylko 13 osób.

Poza inicjowaniem szkoleń i ich finansowaniem, Urząd udzielił 5 osobom bezrobotnym pożyczek w łącznej kwocie 3.290 zł na sfinansowanie kosztów szkolenia. Z tej grupy 3 osoby podjęły zatrudnienie, a 2 zostały wyrejestrowane z ewidencji Urzędu z innych powodów. Mimo iż jedna z tych osób nie spłacała terminowo rat pożyczki wypłaconej jej 12.03.2002 r i stan zadłużenia na dzień 30.04.2004 r. wynosi 604 zł, Urząd poza korespondencją oraz rozmowami z dłużnikiem i z poręczycielami, do czasu kontroli nie wszczął postępowania w celu wyegzekwowania tej kwoty. Podjęcie takich działań jest niezbędne, gdyż zgodnie z postanowieniami art. 28 ust. ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz art. 76 ust. 3 obowiązującej obecnie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji za-

trudnienia i instytucjach rynku pracy⁵, roszczenia z tytułu świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy przedawniają się z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty.

W kontrolowanym okresie Urząd realizował 5 programów specjalnych przeznaczonych dla 97 osób, na które wydatkowano ze środków Funduszu Pracy kwotę 200,5 tys. zł. Wszystkie programy spełniały warunki określone w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10.12.1998 r. w sprawie programów specjalnych przeciwdziałania bezrobociu⁶ i dotyczyły przedsięwzięć wymienionych w § 5 ust. 1 „a” ww. rozporządzenia.

W 2000 r. wdrożono program „CPO - Centrum Produkcji Okien” mający na celu utworzenie dodatkowych miejsc pracy na okres co najmniej 36 miesięcy dla 14 osób bezrobotnych. Firmie , z Gorzowa Wlkp., realizującej ten program, udzielono nieoprocentowanej pożyczki ze środków Funduszu Pracy w kwocie 200 tys. zł. Firma zapewniła zatrudnienie 14 uczestnikom programu skierowanych przez Urząd jedynie przez kilka miesięcy; nie spłaciła też pożyczki, której pierwsza z 30 rat przypadała na dzień 30.06.2001 r. Podejmowane przez Urząd działania, w tym wezwania do zapłaty nieuregulowanych rat pożyczki, prolongowanie terminów spłat i zmiany warunków umowy pożyczki, przyniosły efekt w postaci zwrotu przez ww. firmę zaledwie 5,0 tys. zł. Dalsze działania Urzędu, jak wypowiedzenie umowy pożyczki, skierowanie sprawy na drogę sądową i po uzyskaniu pozytywnego wyroku, złożenie wniosku do komornika sądowego o wszczęcie egzekucji - nie przyniosły rezultatów, a stan zadłużenia ww. firmy na dzień 31.05.2004 r. wynosił 305,4 tys. zł, w tym 110,4 tys. zł odsetek.

Zabezpieczeniem pożyczki był weksel „in blanco” wystawiony przez właściciela firmy na kwotę 200 tys. zł oraz akt notarialny o poddaniu się egzekucji w zakresie spłaty 300 tys. zł. Komornik w zawiadomieniu o bezskuteczności egzekucji i w postanowieniu o jej umorzeniu z października i listopada 2003 r. poinformował, że przeciw pozwanemu i jego żonie prowadzi obecnie łącznie 26 egzekucji, z których tylko 2 były skuteczne, gdyż dłużnicy nie posiadają żadnego majątku.

We wniosku o przyznanie pożyczki ze środków Funduszu Pracy z 6.12.2000 r. właściciel firmy wymienił dwie nieruchomości wchodzące w skład jego majątku osobistego, w tym nieruchomość w

Tymczasem z informacji uzyskanej przez NIK w Sądzie Rejonowym Wydział Ksiąg Wieczystych w Gorzowie Wlkp. (SR WKW) wynika, że już na początku 2000 r. pożyczkobiorca zbył

⁵ Dz. U. Nr 99, poz. 1001

⁶ Dz.U. Nr 156, poz. 1023 ze zm.

powyższą nieruchomość na rzecz

⁷. Zatem podpisując wniosek, zawierający nieprawdziwe oświadczenie o swoim stanie majątkowym, dopuścił się wyłudzenia kredytu, tj. czynu podlegającego odpowiedzialności karnej.

Program specjalny „MEPROZET” realizowany był od 29.12.1999 r. do 28.12.2002 r. Dotyczył utworzenia w spółce „MEPROZET” 15 dodatkowych miejsc pracy i zatrudnienia na nowych stanowiskach osób bezrobotnych. Na wdrożenie ww. programu Spółka uzyskała w grudniu 1999 r. nieoprocentowaną pożyczkę z Funduszu Pracy w kwocie 456,0 tys. zł. Środki te, wraz z udziałem własnym w wysokości 192,5 tys. zł, zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, a pożyczkę spłacono w terminie. Spółka - stosownie do przyjętych zobowiązań - zatrudniła na okres 36 miesięcy osoby skierowane przez PUP. Jednak mimo utworzenia nowych miejsc pracy i zatrudnienia 15 osób skierowanych przez PUP liczba pracowników Spółki w trakcie trwania programu była na ogół mniejsza od stanu przed rozpoczęciem programu specjalnego, kiedy to zatrudnienie w Spółce wynosiło 141 osób. Dopiero od października 2003 r. liczba pracowników Spółki zwiększyła się do ponad 160 osób. Sytuacja ta była konsekwencją potrzeby dostosowywania stanu zatrudnienia w Spółce do istniejącej koniunktury na rynku oraz aktualnych potrzeb produkcyjnych, a umowa z Powiatowym Urzędem Pracy w Strzelcach Krajeńskich nie ograniczała możliwości zmniejszenia zatrudnienia na stanowiskach nie związanych z realizacją programu specjalnego.

W założeniach do programu „MEPROZET”, Urząd nie określił precyzyjnie kryteriów kwalifikowania bezrobotnych do tzw. „grupy ryzyka”, wyodrębnianej przez organy zatrudnienia do objęcia programami specjalnymi. Zgodnie z § 2 rozporządzenia MPiPS w sprawie programów specjalnych, do grup ryzyka zalicza się osoby, które z uwagi na ich kwalifikacje zawodowe oraz sytuację na lokalnym rynku pracy są zagrożone długotrwałym bezrobociem oraz jego skutkami. Tymczasem wszystkie uczestniczące w programie osoby tylko przez krótki okres (1-2 miesiące) posiadały status bezrobotnych, a wcześniej były zatrudnione w firmie realizującej program specjalny.

W przypadku zainicjowanego w 2003 r. programu „Aktywizacja zawodowa środowiska byłych pracowników PGR i ich rodzin w powiecie strzelecko - drezdeneckim”, nie przekazano do ministra właściwego ds. pracy pisemnej kopii programu, jak też informacji

kwartalnych o przebiegu programu oraz planowanych i faktycznych efektach. Stanowiło to naruszenie przepisów § 4 ust. 8 oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia MPiPS z dnia 10.12.1998 r. Powyższy program nie został również wykazany w załączniku nr 6 - programy specjalne do statystycznego sprawozdania MPiPS - 01 o rynku pracy oraz w sprawozdaniu MPiPS - 02 o dochodach i wydatkach Funduszu Pracy za 2003 r.

Analiza dokumentacji związanej z rozpoczętymi w 2003 r. programami „Drawiny 2003” i „Bezrobotni dla Oflagu IIc Woldenberg” nie wykazała nieprawidłowości przy ich realizacji.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Respektowanie obowiązku upowszechniania planów szkoleń w instytucjach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 lutego 2000 r.
2. Rzetelne prognozowanie zapotrzebowania na kadry na lokalnym rynku pracy.
3. Zamieszczanie w zawieranych umowach klauzul chroniących interes finansowy Urzędu; ustanawianie skuteczniejszych zabezpieczeń, np. poprzez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach.
4. Egzekwowanie od osób kierowanych na szkolenia dokumentacji potwierdzającej uzyskanie nowych uprawnień zawodowych; zwiększenie efektywności działań windykacyjnych wobec osób zalegających ze spłatą zobowiązań.
5. Rzetelne wypełnianie obowiązków sprawozdawczych związanych z realizacją programów specjalnych.

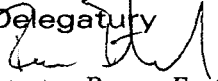
Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Zielonej Górze, na podstawie art. 62 ust.1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Dyrektora, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Dyrektorowi prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Zielonej Górze umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadsłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK w sprawie rozpatrzenia zastrzeżeń.

Z poważaniem

DYREKTOR
Delegatury

z up. Wicedyrektor *Roman Furtak*

POWIATOWY URZĄD PRACY
Al. Wolności 39
66-500 Strzelce Krajeńskie

Strzelce Kraj., dnia 02.11.2004r.

DI-6350- 16 /JL/04

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Zielonej Górze
Ul. Podgórna 9a
65-213 Zielona Góra

W odpowiedzi na wystąpienia pokontrolne dotyczące przeprowadzonej kontroli w ramach tematu „Wykorzystanie środków publicznych przez samorządy powiatowe województwa lubuskiego na szkolenia i programy specjalne w zakresie przeciwdziałania bezrobociu w latach 2002-2004” informujemy o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków .

1. Respektowanie obowiązku upowszechniania planów szkoleń w instytucjach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 09 lutego 2000r.

Zgodnie z rozporządzeniem MPiPS z dnia 09.02.2000r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, organizowania szkoleń bezrobotnych, tworzenia zaplecza metodycznego dla potrzeb informacji zawodowej i poradnictwa zawodowego oraz organizowania i finansowania klubów pracy oraz zaleceniami kontrolnymi plany szkoleń na II półrocze br. zostały przekazane do ośrodków pomocy społecznej z terenu powiatu strzelecko- drezdeneckiego w celu ich upowszechnienia.

Plany szkoleń udostępniane są osobom zainteresowanym szkoleniami w siedzibie PUP Strzelce Kraj., Filii PUP w Drezdenku oraz Biurze Zamiejscowym w Dobiegniewie w miejscach ogólnie dostępnych.

Powyższe zalecenia będą respektowane.

2. Rzetelne prognozowanie zapotrzebowania na kadry na lokalnym rynku pracy.

Prognozowanie zapotrzebowania na kadry na lokalnym rynku pracy odbywać się będzie z uwzględnieniem:

- Analiz ofert pracy zgłaszanych przez pracodawców w ciągu roku do urzędu pracy zarówno pod kątem pożądanych umiejętności jak i kwalifikacji zawodowych przyszłych pracowników.
- Analizy ankiet jakie w bieżącym roku Powiatowy Urząd Pracy chcąc określić realne zapotrzebowanie na przyszłych pracowników przeprowadził w ramach badania ankietowego wśród pracodawców, które ma posłużyć do opracowania planów szkoleń na lata 2005 – 2006 umożliwiających uzyskanie kwalifikacji zbieżnych z potrzebami lokalnego rynku pracy.
- Informacji otrzymanych od bezrobotnych zainteresowanych szkoleniami podczas spotkań indywidualnych i grupowych prowadzonych przez doradcę zawodowego, gdzie poruszane są tematy związane z możliwościami przekwalifikowania, podwyższenia kwalifikacji. Na podstawie tych informacji planowane są kierunki szkoleń.
- Analizy informacji zawartych w bazie danych dotyczących liczby osób bezrobotnych zarejestrowanych w danym zawodzie, pod kątem organizacji poszczególnych kierunków szkoleń grupowych.
- Zainteresowania poszczególnymi kierunkami szkoleń czego odzwierciedleniem jest rejestr wpływających wniosków o skierowanie na szkolenia indywidualne wraz z pisemnym oświadczeniem pracodawców o zapotrzebowaniu na pracowników z określonymi kwalifikacjami.

3. Zamieszczanie w zawieranych umowach klauzul chroniących interes finansowy Urzędu; ustanowienie skuteczniejszych zabezpieczeń, np. poprzez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach.

Obecnie zawierane umowy dotyczące przeprowadzania szkolenia osób bezrobotnych zawierają klauzule chroniące interes finansowy urzędu m.in.: wprowadzono zapis mówiący o tym, że wynagrodzenie za przeprowadzone szkolenie zostanie wypłacone po zakończeniu kursu za faktyczną ilość przeszkolonych osób, poza tym w umowie jest podana cena jednostkowa szkolenia.

Obowiązująca od 01.06.2004r. ustawa z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Dz.U. Nr 99 poz. 1001 nie przewiduje pożyczek jako formy pomocy, dla osób bezrobotnych i pracodawców. Jednakże w umowach na podstawie, których udzielono pożyczek do dnia 31.05.2004r. były zawarte klauzule chroniące interes urzędu między innymi dotyczące zabezpieczenia spłaty pożyczki.

PUP w Strzelcach Kraj. w dniu 05.07.2004r. zwrócił się do Starosty Gorzowskiego oraz Prezydenta Miasta Gorzowa o udzielenie informacji dotyczących Pana _____ w zakresie posiadanych przez niego nieruchomości.

W dniu 28.07.2004r. do urzędu wpłynęło pismo z Urzędu Miasta Gorzowa – wydział Geodezji i Katastru, informujące że Pan

_____ nie figuruje w operacie ewidencji gruntów Miasta Gorzowa Wlkp. W dniu 15.09.2004r. do Urzędu Pracy wpłynęło pismo Sądu Rejonowego VI wydział Ksiąg Wieczystych w Gorzowie Wlkp., które informuje, że na podstawie umowy darowizny z dnia 07.01.2004r. sporządzonej przed notariuszem

_____ darował swoim _____
oraz _____ nieruchomość położoną w _____

4. Egzekwowanie od osób kierowanych na szkolenia dokumentacji potwierdzających uzyskanie nowych uprawnień zawodowych; zwiększenie efektywności działań windykacyjnych wobec osób zalegających ze spłatą zobowiązań.

W trakcie kontroli zostały podjęte kroki mające na celu wyegzekwowanie od osób kierowanych na szkolenia dokumentacji potwierdzającej uzyskanie nowych uprawnień zawodowych. Osoby, które nie wywiązały się z zobowiązań pisemnie zostały wezwane do rozliczenia.

W celu zwiększenia efektywności działania windykacyjnego wobec osoby zalegającej ze spłatą zobowiązań, osoba ta kilkakrotnie była wzywana do urzędu pracy w celu rozliczenia. Mimo pisemnych wezwań nie zgłosiła się do urzędu. Zmieniła adres zamieszkania. Wzywani byli również żyranti pożyczkobiorcy. Zostały przeprowadzone rozmowy z żyrantami. W chwili obecnej pożyczka spłacana jest regularnie.

Osoba bezrobotna, która nie rozliczyła się ze skierowania na szkolenie, na które została skierowana w 2003r. bezskutecznie była wzywana do urzędu pracy w celu udzielenia wyjaśnień. Obecnie w/w osoba została wyrejestrowana z urzędu pracy z powodu spóźnienia na wyznaczoną wizytę. Do dnia dzisiejszego nie powiadomiła urzędu o wynikach egzaminu i uzyskaniu prawa jazdy. Zostało wszczęte postępowanie w sprawie zwrotu poniesionych przez urząd kosztów szkolenia.

5. Rzetelne wypełnianie obowiązków sprawozdawczych związanych z realizacją programów specjalnych.

Nieścisłości sprawozdawcze dotyczyły programu pn. „Aktywizacja zawodowa środowiska byłych pracowników PGR i ich rodzin w powiecie strzelecko-drezdeneckim”, którego kopia nie została przesłana do ministra właściwego ds. pracy. W wyniku tego przeoczenia nie były sporządzane analizy i sprawozdania wymagane podczas realizacji programów specjalnych określonych w rozporządzeniu MPiPS z dnia 10.12.1998 roku.

Oceny i uwagi wynikające z kontroli będą wykorzystane podczas realizacji innych zagadnień związanych z działalnością urzędu, gdyż Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie uwzględnia inicjowania i realizacji programów specjalnych.

DYREKTOR
mgr Jan Sznajder